

РЕШЕНИЕ

№ 2275

гр. София, 07.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **904** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „НЕДВИЖИМИ ИМОТИ С.“ А., ЕИК[ЕИК], предявена чрез адв. Т. Я., срещу решение № 20226139 от 15.10.2020 г. по нахд № 6610/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8- ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №Р-10-203 от 08.05.2020 г., издадено от председателя на Комисията за финансов надзор. С посоченото НП, на „НЕДВИЖИМИ ИМОТИ С.“ А., на основание чл. 31, ал.3, вр. ал.1, т.3 от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел (ЗДСИЦ) е наложена „имуществена санкция” в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 9, ал.6, изречение трето, хипотеза първа от ЗДСИЦ .

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност на обжалваното решение. Твърди се, че посочената като нарушена разпоредба в наказателното постановление - чл.9, ал. 6, изр. трето от ЗДСИЦ - не съдържа завършен състав на административно нарушение, доколкото не предвижда изрично срок на изпълнение на изисканото действие по уведомяване на КФН за нововъзникнали промени във вече декларирани пред комисията обстоятелства при сключването на договор за кредит от страна на подназорното лице. Излага се, че въззивният съд при постановяване на решението си не е извършил преценка по отношение на маловажността на

извършеното деяние. Моли съдът да отмени решението на СРС и потвърденото с него наказателно постановление, алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд. Претендира разноси.

Ответникът по касационната жалба, Комисия за финансов надзор, се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество - е основателна.

При извършена проверка на документи, постъпили в КФН на 23.12.2019г. на „НЕДВИЖИМИ ИМОТИ С.“ А. се установило от контролните лица, че дружеството в качеството му на такова със специална инвестиционна цел представило пред комисията уведомления за представяне на документи, подписани с електронен подпис на 20.12.2019г. в 15:39 часа. Дружеството уведомило КФН с писмо № 42 от 20.12.2019г. за сключен на 16.12.2019г. Анекс 5 към договор за банков кредит с Ц. АД 80600КР-АБ-3147 от 31.05.2014г.

Въз основа на констатираното, проверяващите съставили на „НЕДВИЖИМИ ИМОТИ С.“ А. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-202/ 26.02.2020г. за нарушение на чл.9, ал.б, изр. последно от ЗДСИЦ. Въз основа на така съставения АУАН било издадено обжалваното НП.

При установената фактическа обстановка, СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установява извършването на нарушението.

Решението съдът намира за неправилно по следните съображения:

„НЕДВИЖИМИ ИМОТИ С.“ А. е наказано за нарушение на чл.9, ал.б, изр. последно от ЗДСИЦ. Съгласно текста на посочената норма дружеството е длъжно да уведоми комисията и банката-депозитар и за всяко изменение в договора, което води до промяна в подадената информация по изречение първо. Видно е, че тази разпоредба съдържа задължение за уведомление, без обаче да е посочен изричен срок за това.

Съдът намира, че в случая е налице обективна несъставомерност на извършеното деяние. Това е така, защото случаят касае самостоятелна хипотеза, произтичаща от изречение последно на посочената разпоредба, която не е обвързана с изрична препратка по отношение на съдържащия се в ал. б срок на изпълнение на задължението по изречение първо от същата алинея. В тази насока прочитът на разпоредбата на чл.9, ал.б, изр. последно налага извода, че нормата не съдържа завършен състав на административно нарушение, доколкото не предвижда изричен срок за изисканото действие по уведомяване на КФН за нововъзникнали промени във вече декларирани пред комисията обстоятелства при сключване на договор за кредит от страна на поднадзорното лице.

Налагането на наказание за нарушение на разпоредба, която не е изрично обвързана със срок на изпълнение, съдът намира, че представлява нарушение на принципа, въведен в чл. 46 от Закона за нормативните актове, който не допуска да се ангажира

отговорност чрез тълкуване или по аналогия.

С оглед на изложеното, настоящата касационна инстанция, счита че СРС е достигнал до грешни правни изводи и неправилно е потвърдил НП №Р-10-203 от 08.05.2020 г., издадено от председателя на Комисията за финансов надзор, с което на „НЕДВИЖИМИ ИМОТИ С.“ А., на основание чл. 31, ал.3, вр. ал.1, т.3 от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел (ЗДСИЦ) е наложена „имуществена санкция” в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 9, ал.6, изречение трето, хипотеза първа от ЗДСИЦ.

Извършвайки своята проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства от кръга на подлежащите на доказване, Административен съд София- град намира, че доводите на касационния жалбоподател се подкрепят от доказателствата по делото и релевираните в жалбата отменителни основания са налице.

С оглед на гореизложеното постановеното решение от въззивния съд следва да бъде отменено, и вместо него следва да бъде постановено ново решение, с което процесното НП да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

При този изход на спора, в полза на касатора следва да бъдат присъдени направените в процеса разноски. Относно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът намира, че същото е неоснователно, тъй като е съобразено с минимума по наредба 1 от 2004г.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20226139 от 15.10.2020г., постановено по н.а.х.д. № 6610/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ издаденото от председателя на Комисията за финансов надзор НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №Р-10-203 от 08.05.2020 г.

ОСЪЖДА Комисия за финансов надзор да заплати на „НЕДВИЖИМИ ИМОТИ С.“ А. разноски по делото в размер на 1356 (хиляда триста петдесет и шест) лева.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: